

COMPUTER

GPS-zender om de kat: volg zijn route via Google Earth

Hij kwam op het idee nadat een van zijn eigen katten was mishandeld. Waar gaat mijn kat toch heen op zijn tochten door de buurt, vroeg Wilfried Peezenkamp zich af.

De Hengeloër, eigenaar van elektronicabedrijf WP Tronic, bedacht het antwoord zelf. Hij ontwikkelde een GPS-zender en maakte dat vast aan een tuigje dat de kat moet aandoen.

Thuis op de computer met Google Earth kan Peezenkamp nu precies zien waar zijn kat heeft rondgestruind. „Soms loopt-ie wel vier kilometer. Wel vaak dezelfde route.” WP Tronic wil de WP Cat nog dit jaar op de markt brengen.

MOTORINDUSTRIE

Harley-Davidson koopt MV Agusta voor 70 miljoen euro

door Rob van Ginneken

Opmerkelijk nieuws in de motorwereld: het meer dan honderd jaar oude Harley-Davidson koopt de MV Agusta Groep. Verrassend, omdat het contrast tussen beide partijen niet groter kan zijn. Tegenover het 'traditionele' HD staan immers de merken MV Agusta en Cagiva, waar uitsluitend supersportieve motorfietsen worden gebouwd. Harley-Davidson zegt met de aankoop een nog bredere basis in Europa te willen krijgen. Wellicht zal ook het heen en weer kunnen schuiven van dollars en euro's er iets mee te maken hebben.

MV Agusta verkeerde financieel in zwaar weer. Harley-Davidson betaalt zo'n 70 miljoen euro en krijgt een enorme uitbreiding van zijn doelgroepen. Naast de bestaande hypersport viercilindermodellen van MV Agusta wordt in Italië - zo melden welingelichte bronnen - al enige tijd aan nieuwe drie- en eencilindermodellen gewerkt.

MODE

Virtuele jurk uit de wereld van Sims te koop bij H&M

Kledingketen H&M gaat een jurkje verkopen dat is ontworpen door een van de spelers van het computerspel De Sims 2.

Het gaat om een zwart-wit gestreept getailleerd jurkje. Duizend ontwerpen werden ingezonden en beoordeeld door ruim honderdduizend spelers uit de virtuele Sims wereld. Het jurkje ligt eind deze maand in de winkels en gaat 14,90 kosten.

Een PIJNLIJK

Miljoenen Chinese vrouwen hebben helse pijnen geleden omdat hun voeten werden ingebonden voor het ultieme schoonheidsideaal: kleine voeten. Textieldeskundige Berthi Smith uit Venlo is gefascineerd door het fenomeen en heeft inmiddels een museale collectie lotusschoentjes.

door Vikkie Bartholomeus

Negen centimeter. Zo klein waren de eerste schoentjes die ze zag. Lichtblauwe zijde, schattig geborduurd met bloempjes en feniks-achtige vogeltjes, symbool voor keizerlijke voorspoed en vrede. „Ik schrok me echt rot! Ik wist dat lotusschoenen klein waren, maar dit? Hier kan toch geen voet in? Ik vond het heel intrigerend. Hier kan toch eigenlijk niemand op lopen?”

Inmiddels heeft Berthi Smith uit Venlo tientallen antieke lotusschoentjes uit alle streken van China. Een collectie met museale waarde. Ze is een deskundige op het gebied van textiel, met name gespecialiseerd in de sociaal-culturele context van handwerken; gebruiken in Nederland maar ook bij vreemde volkeren. Ze heeft de hand weten te leggen op de meest prachtige lotusschoenen uit de Qing Dynastie, die duurde van 1644 tot 1911. Schoentjes in beste zijdes met wonderschone decoraties; elke streek, elk dorp een eigen stijl. Sommigen zijn verfijnd met de Pekinese knoopjessteek oftewel 'de verboden steek', een borduurtechniek met zulke miniatuur-steekjes dat men geloofde dat je er blind van zou kunnen worden. Chinese vrouwen maakten voor hun huwelijk gemiddeld vijftig paar schoenen. Rood met erotische afbeeldingen voor de huwelijksnacht, witte voor de rouw,

exemplaren met ijzeren noppen voor in de sneeuw. Prachtig maar pijnlijk. Want de tragedie achter de kunstwerkjes is gruwelijk. Om de minischoentjes te kunnen passen, werden de voeten van Chinese vrouwen eeuwen lang verminkt door ze in te binden met windsels om ze zo klein mogelijk te houden. Hoe kleiner, hoe beter. Het schoonheids-

voeten kon niet op het land gewerkt worden. Berthi Smith: „Hoe bizar het ook is, de meeste vrouwen waren trots op hun ingebonden voeten. Het hoorde zo, ze wisten niet beter. De meisjes hadden niets te kiezen.”

De lotusschoenen hadden geen rechter- en linker exemplaar, maar zagen er gelijk uit. De borduursels hadden allerlei symbolieken. Vlinders voor succes, een lang leven en zomer. Bijen voor veel nakomelingen, twee vleermuizen voor dubbel geluk. Het inbinden van voeten heeft ongeveer duizend jaar geduurd. De Manchu die China in de zeventiende eeuw veroverden probeerden tevergeefs een einde te maken aan de praktijk. Voor Manchu-vrouwen was het in elk geval

verboden; zij liepen op speciale 'stelt hakken' die de illusie gaven van een kleine voet. De eerste missionarissen die China bereikten vonden het een barbaarse traditie en probeerden de Chinezen te overtuigen ermee te stoppen. In 1911 kwam er een einde aan het keizerrijk van de Qing Dynastie en werd China een republiek. Op het inbinden van voeten kwam de doodstraf te staan. De communisten die in 1949 de macht overnamen, handhaafden het verbod. In het Noorden van de Chinese provincie Yunnan leven nu nog de laatste oude

sideaal: de 'gouden lotus', een voet van 7,5 centimeter. Dit was vrijwel ondoenlijk, dergelijke voeten waren zeldzaam. Voeten onder de 10 centimeter werden aangeduid als 'zilver', langer kregen ze de benaming 'ijzer'. De gemiddelde lengte van een vrouwenvoet was 13 centimeter.

De voet was het meest erotische lichaamsdeel voor de Chinezen - te vergelijken met borsten en billen voor de westerling - en werd in principe nooit ontbloot. Door het inbinden werden de vrouwen gedwongen om waggelend te lopen; kleine stapjes met de borst vooruit, bekken naar achteren, het gewicht op de hakken. De spieren van de vagina werden hierdoor extra aangespannen, wat de man het idee gaf dat hij steeds opnieuw met een maagd sliep. En het was een garantie voor kuisheid; de vrouw was nauwelijks mobiel en dus gekluisterd aan huis. De kleine voeten werden verder gezien als een teken van rijkdom. Want met dergelijke

